

paa en raa og barbarisk Maade bringer man meget mere det Raa og det Trodsige til Udtryk; Menneskene ere i saa mange Tilfælde, som de blive behandlede. Det vilde gjøre mig overmaade ondt, dersom jeg ikke skulde se dette Forslag blive til Lov, men jeg kan ikke negte, at det for mig er aldeles afgjorende, om Forslaget under Nr. 33 bliver vedtaget; i modsat Fald ser jeg mig ikke i Stand til at give Forslaget min Stemme. Jeg har til Trods for de stærke Udtalelser, som ere komne fra den høitærede Minister, endnu ikke opgivet Haabet om, at den høitærede Minister vil overvinde de store Betænkeligheder, som dette kan have for ham, og ikke negte at indstille Loven til Stadfæstelse, om end Thinget vedtager denne Bestemmelse. Men dersom det end ikke skulde blive saa, hvad jeg saare meget vilde beklage, kan jeg alligevel ikke Andet end stemme for Uendringsforslaget og tilraade det høitærede Thing at gjøre det Samme. Selv om vi endogsaa skulde en kort Tid beholde den samme Tilstand, som vi have, saa er den — det beder jeg lagt Mærke til — dømt af Tiden, den kan ikke holde sig længe, og hellere saa en kort Tid lade den bestaa, saa uheldig den end kan være, end at gaa hen og slaar Noget fast, som kan blive ved at virke i en lang Fremtid — man veed ikke hvor længe — naar man har den Overbevisning, at det Nye i saa vigtigt et Punkt er uheldigt. Det Forslag, som er stillet under Nr. 32, kan jeg ikke se er fyldestgjorende, thi det er et Haab, som jeg i det Mindste for mit Bedkommende ikke har opgivet, at vi om ikke ret lang Tid skulle blive aldeles frie for Garnisontjenesten i vor Hær, og saa maa man sige, at, naar Soldaten skal være undergivet denne Straf under Feltsforhold, og hvis det lille af 3 Medlemmer stillede Underændringsforslag bliver vedtaget, tillige ved Veirsamlinger, er han undergivet den i den allervæsentligste Del af sin Tjenestetid. Jeg ser mig derfor, selv om dette Forslag skulde blive vedtaget, ikke i Stand til at stemme for Loven.

Krigs- og Marineministeren: Det ærede Medlem udtalte, at den nu gjældende

militære Straffelov og de Straffebestemmelser, som findes i den, ere dømt af Tiden. At de ere uhensigtsmæssige og utidsvarende, er erkjendt af Krigsbestyrelsen derved, at der er indbragt et Lovforslag som det her foreliggende, men jeg tror ikke, at det vil kunne lykkes at opnaa Enighed mellem det ærede Medlem og mig, fordi han betragter den staaende Arrest under et Synspunkt, hvorunder den efter min Formening aldeles ikke bør betragtes. Han siger, at det er en streng og vanærende Straf. Dette kan jeg ikke paa nogen Maade indrømme. Naar han siger, at staaende Arrest kan blive udført ved Binding til en Væl eller et Træ eller et Hjul — tror jeg endog han sagde — saa vil den ærede Rigsdagsmand indrømme, at det kun er i ganske ekstraordinære Tilfælde og i Reglen kun under Krigsforhold, at der vil kunne blive Spørgsmaal om at udføre Straffen paa denne Maade, men at blive indeluffet i 3 Timer ad Gangen i en saadan staaende Arrest, kan jeg virkelig ikke indse er mere vanærende end at sættes i mørk Arrest i flere Dage paa Vand og Brød og berøvet Sengklæder om Natten til at ligge paa. Det ærede Medlem mente, at det, jeg havde anført til Forsvar for Bibeholdelsen af disse Straffe ved at anstille en Sammenligning med Forholdene i fremmede Hære, egentlig Intet betød, og det ærede Medlem anførte, at, naar man i den østerrigiske Hær kunde undvære saadanne strenge Straffe, maatte vi vel ogsaa kunne undvære dem her; han havde selv set den udmærkede Disciplin, der fandtes i den østerrigiske Hær, og han vidste, at den var bleven opretholdt efter de store Nederlag i 1866. Det ærede Medlem overser imidlertid, at den østerrigiske Straffelov, i Fald den overhovedet er gennemført nu, dog ikke har været gennemført mere end nogle faa Maanedes — jeg tror, det var i 1870, at den blev sat i Kraft — og at den i ethvert Tilfælde ikke har været i Kraft hverken i 1864 eller i 1866. Nu hører jeg ingenlunde til dem, som tro, at Manden bliver god i en Hær, og at Disciplinen opretholdes ved saadanne Straffebestemmelser som dem, der tidligere vare gjældende i den østerrigiske Hær, og som det ærede Medlem vist-